

[Aage Brusgaard]

vet spurgt om – og spørgsmål nr. 1 i det var, om kommunen inden for de sidste 4 år, altså siden 1987, har måttet overtage et eller flere arealer efter frigørelsesafgiftslovens § 8. Hertil har 41 kommuner svaret ja, og det betyder, at 17 pct. af vores kommuner har været nødt til at tage jord tilbage imod deres vilje, svarende til 130 mio. kr. eller 415 ha.

Jeg vil slutte med at sige, at vi godt vil sige ministeren og regeringen tak, fordi de vil tage Fremskridtspartiets forslag op her i salen som lovforslag, og ser stort på, at det egentlig er Fremskridtspartiet, der har rejst sagen. Det vil vi godt kvittere med en tak for.

Hr. Filt Jensen nævnte nogle ting, der gik den modsatte vej, og som var uheldige, f.eks. 4-års-reglen, hvorefter det skal ske inden for de første 4 år, hvis en ejer vil have kommunen til at overtage jorden. Vi er også opmærksom på, at der er problemer, og dem tror jeg så at vi må tage op i udvalget. Vi må eventuelt stille nogle spørgsmål til ministeren og måske også spørge Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeningen, hvilke konkrete problemer der er, og så kan vi jo passende tage dem med ind i dette lovforslag inden tredjebehandlingen. Vi er i hvert fald også villige til at se på de problemer, som hr. Filt Jensen nævnte.

Svend Aage Jensen (CD):

Centrum-Demokraterne finder, at det foreliggende lovforslag er rimeligt nok. Såfremt der i en kommune overføres jord fra landzone til byzone efter anmodning fra ejeren med henblik på et bestemt projekt, er det fair nok, at ejeren skal dække kommunens omkostninger for overtagelse af jorden, såfremt projektet inden for 4 år ikke bliver til noget, og når ejeren anmoder kommunen herom.

Her forudsætter CD naturligvis, at det ikke er de offentlige myndigheder, der har lagt sig hindrende i vejen for udvikling af det påtænkte projekt, for så må sagen jo stille sig noget anderledes. Den slags overvejelser vil det være naturligt er gjort, forinden tilladelse til overførelse fra landzone til byzone bliver givet.

CD vil støtte lovforslaget og medvirke positivt under udvalgsbehandlingen.

Vibeke Grønbæk (RV):

Det lovforslag, der her foreligger, kan Det Radikale Venstre støtte. Lovforslaget indebæ-

rer, at en kommune, når et areal ønskes overført fra landzone til byzone med henblik på udførelse af et bygge- og anlægsarbejde, kan forlange, at arealets ejer stiller en af kommunen godkendt sikkerhed for, at kommunen kan få sine udgifter dækket, hvis projektet ikke skulle blive gennemført – og det har vi jo set at der var mange der ikke blev.

Jeg er tilfreds med, at man nu får stoppet den spekulative udnyttelse, der har været, efter at man indførte den kommunale overtagelsespligt i frigørelsesafgiftsloven, men jeg er også åben over for de betragtninger, som hr. Filt Jensen fremkom med fra talerstolen, og er villig til at se på dette under udvalgsbehandlingen.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget.

Ole M. Nielsen (KRF):

Vi kan fuldt ud tilslutte os dette lovforslag. Vi synes, det er glimrende.

Jeg må da indrømme, at jeg lader mig anfægte en smule af, at Fremskridtspartiet vil tiltage sig æren for det – så kunne man jo godt blive skeptisk – men på den anden side under jeg da gerne hr. Aage Brusgaard den ære og den glæde for en gangs skyld at få vedtaget et lovforslag.

Vi kan fuldt ud tilslutte os lovforslaget.

Miljøministeren (Svend Auken):

I lighed med, hvad jeg sagde under behandlingen af det forrige forslag, vil jeg gerne sige tak til ordførerne for den meget positive modtagelse, man har givet forslaget.

Og i lighed med det, den sidste ordfører – altså hr. Ole M. Nielsen – gjorde, vil jeg udtrykke anerkendelse af den rolle, som Fremskridtspartiet har spillet på dette her område. Det er vist første gang i det partis mangeårige historie, at man i en konfliktsituation mellem almenvellet og spekulanterne har valgt almenvellets interesser. Det er en historisk dag, det er en historisk situation, og jeg synes, det er anerkendelsesværdigt; det har flere ordførere også sagt, og dem vil jeg gerne slutte mig til.

Vi løser et problem for mange kommuner, ofte kommuner, som har en yderlig placering i vores samfund, som har dårlig økonomi, og som har vanskelighed ved at modstå et pres fra konsortier; de får nu ikke en pligt, men en mu-